

§ 2-18. Renteberegning ved godskrivning og belastning av konto

(1) Ved innskudd i kontanter skal rente av beløpet godskrives senest fra og med første kalenderdag etter at innskuddet ble foretatt. Ved annen godskrivning av konto skal rente av beløpet godskrives fra og med oppgjørsdagen.

(2) Ved uttak i kontanter skal rente av beløpet godskrives til og med siste kalenderdag før uttaket. Ved uttak i kontanter på lørdag, helligdag eller offentlig høytidsdag skal rente av beløpet godskrives til og med siste kalenderdag før siste virkedag før uttaket. Ved annen belastning av konto skal rente av beløpet godskrives til og med kalenderdagen før oppgjørsdagen.

(3) Med oppgjørsdagen menes den kalenderdagen da godskrivning eller belastning av konti kan inngå i oppgjøret mellom institusjonene og Norges Bank, eller på annen måte gjøres opp institusjonene imellom. Ved overføring innen samme institusjon forstås med oppgjørsdag den dag godskrivning og belastning av kontiene skjer.

(4) Kongen kan gi regler om gjennomføring, utfylling og avgrensning av paragrafen her.

Forslag fra mindretall (Klemetsen, Kobberstad, Myhre, Prebensen, Raknerud, Skomsvold og Vannebo):

Første ledd gis slik ordlyd:

«(1) Ved innskudd i kontanter skal rente av beløpet godskrives senest fra og med første virkedag etter at innskuddet ble foretatt. Ved annen godskrivning av konto skal rente av beløpet godskrives senest fra og med første kalenderdag etter oppgjørsdag.»

Annet ledd tredje punktum gis slik ordlyd:

«Ved annen belastning av konto kan godskrivning av rente av beløpet opphøre tidligst fra og med kalenderdagen før oppgjørsdag.»

§ 2-19. Tilbakekall og endring

(1) Tilbakekaller eller endrer betaleren et betalingsoppdrag, skal den institusjonen som forestår betalingsoverføringen medvirke til dette. For en bestemt type betalingstjeneste kan det likevel avtales at betaleren ikke skal kunne kreve tilbakekall eller endring.

(2) Et betalingsoppdrag kan ikke tilbakekalles eller endres etter at betaling har skjedd, jf. § 2-31 første ledd. Det samme gjelder dersom institusjonen har gitt betaleren særskilt kvittering

for faktisk betaling og kvitteringen er overlevert mottakeren.

(3) For tilbakekall av sjekker gjelder reglene i sjekkløven.] NB!

§ 2-20. Tilbakeholdsrett og motregning

(1) Institusjonen kan ikke utøve tilbakeholdsrett eller foreta motregning i innestående på kontoen, unntatt for forfalte krav som springer ut av kontoavtalen. For andre typer konti enn brukskonto nevnt i § 2-22 annet ledd annet punktum gjelder ikke bestemmelsene i leddet her i tilfelle av konkurs eller gjeldsforhandling etter konkurslovens regler.

(2) Institusjonen kan ikke utøve tilbakeholdsrett eller foreta motregning i betalingsmidler som institusjonen har til disposisjon for å utføre betalingsoppdrag.

(3) Retting av feilaktige godskrivninger reguleres av § 2-23.

(4) Reglene i paragrafen her er ikke til hinder for at det etter ellers gjeldende regler stiftes særskilt sikkerhetsrett i innskudd.

Forslag fra mindretall (Halvorsen, Klemetsen, Kobberstad, Myhre, Prebensen, Raknerud, Vannebo):

Første ledd gis slik ordlyd:

«Institusjonen kan ikke overfor forbrukere utøve tilbakeholdsrett eller foreta motregning i innestående på brukskonti nevnt i § 2-22 annet ledd annet punktum, unntatt for forfalte krav som springer ut av kontoavtalen.»

§ 2-21. Umyndig kontohaver

(1) Umyndiges midler som bare kan disponeres av verge eller overformynderi, skal ikke settes inn på konto som den umyndige har rett til å disponere på egen hånd.

(2) Opplysninger som institusjonen etter loven her skal meddele kontohaveren, skal gis verge eller overformynderiet med mindre opplysningene gjelder midler den umyndige har rett til å disponere over på egen hånd.

(3) Har en umyndig kontohaver flere verger, disponerer de kontoen i fellesskap, med mindre de skriftlig har gitt melding om noe annet.

IV: FØRING AV KONTO

§ 2-22. Kontoinformasjon

(1) Institusjonen skal jevnlig, og minst en gang i året, informere kontohaveren skriftlig

rimelig tid etter at dette burde vært oppdaget.

(3) Når elektroniske betalingskort brukes innenlands, kan ansvaret etter annet ledd ikke overstige periodebeløpet på transaksjonstidspunktet eller annen fastsatt beløpsgrense.

(4) Begrensningene i annet og tredje ledd gjelder ikke dersom kontohaveren eller noen kortet er overlatt til forsettlig har muliggjort bruken.

(5) § 2-26 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende for kontohaverens ansvar etter paragrafen her.

(6) Kongen kan i forskrift

- a) endre de beløpsgrenser som er fastsatt i medhold av første og annet ledd,
- b) bestemme at reglene i paragrafen her skal gjelde helt eller delvis for andre typer betalingsinstrumenter.

§ 2-28. Lempning av kontohaverens ansvar

(1) Ansvaret etter §§ 2-26 og 2-27 kan lempes dersom måten kontoen kan disponeres på ikke er betryggende eller dersom betalings- eller kontokortsystemet ikke oppfyller forsvarlige standarder for identifikasjon-, kontroll- og varslingsrutiner og den urettmessige belastning eller misbruket har sammenheng med dette. Det kan også tas hensyn til manglende aktsomhet eller andre forhold på institusjonens side som har medvirket til at den urettmessige belastningen eller misbruket kunne skje.

(2) Kontohaverens ansvar kan også nedsettes dersom leverandør av varer eller tjenester som har mottatt betalingen, forstod eller burde forstå at bruken av betalingsinstrumentet var urettmessig.

§ 2-29. Reklamasjon. Tilbakeføring

(1) Bestrider kontohaveren å ha ansvar for en belastning etter § 2-26 eller § 2-27, skal institusjonen tilbakeføre beløpet og erstatte rentetap fra belastningstidspunktet dersom kontohaveren varsler institusjonen uten ugrunnet opphold etter at denne ble eller burde vært kjent med forholdet. Plikten til tilbakeføring etter første punktum gjelder ikke for egenandel etter § 2-27 første ledd.

(2) Første ledd gjelder ikke dersom

- a) kontohaveren skriftlig har erkjent ansvar for belastningen, eller
- b) institusjonen innen tre uker fra mottagelsen av skriftlig innsigelse har anlagt søksmål eller bragt saken inn for nemnd godkjent av Kongen etter § 1-4 annet ledd.

(3) Blir sak avvist av nemnd eller domstol, løper en ny frist på tre uker, fra den dag institusjonen ble kjent med avvisningen.

VI: FORHOLDET MELLOM BETALER OG MOTTAKER VED BETALINGSOVERFØRINGER

§ 2-30. Oppgjørsmåte

(1) Når ikke annet er avtalt, kan betaling foretas ved overføring av beløpet til mottakerens konto, med mindre mottakeren har bedt om utbetaling med kontanter.

(2) Mottakeren kan gi nærmere anvisning om overføringsmåten, dersom dette ikke medfører merutgift eller vesentlig ulempe for betaleren.

(3) Mottakeren plikter å motta oppgjør med tvungne betalingsmidler innenfor forretnings-tiden for ytelser som mottas på stedet, med mindre annet er avtalt.

§ 2-31. Tid og sted for betaling

(1) Dersom betaleren har rett til å foreta oppgjør ved overføring til mottakerens konto, anses betaling for å ha skjedd når den institusjon som mottakeren har kontoen i, er blitt forpliktet overfor mottakeren for beløpet. Når oppgjør skal skje ved utbetaling i kontanter, anses betalingen for å ha skjedd når beløpet er stilt til mottakerens disposisjon gjennom bank eller postverk på mottakerens sted og melding om dette er kommet fram til mottakeren.

(2) Dersom mottakeren har anvist eller oppfordret til betaling på en bestemt måte, anses betaling for å ha skjedd når betalerens oppdrag er mottatt av institusjonen.

(3) Dessuten avbrytes betalingsfristen

- a) ved betaling fra forbruker når betalerens oppdrag er mottatt av institusjonen, eller
- b) når mottakeren mottar og aksepterer sjekk eller annet betalingsinstrument.

(4) Dersom et mottatt betalingsoppdrag ikke skal utføres straks, regnes fristene i annet ledd og tredje ledd bokstav a) fra den avtalte betalingsdagen.

(5) Betaling anses likevel ikke for å ha skjedd etter annet ledd og betalingsfristen avbrytes ikke etter tredje ledd, dersom betalingsoppdraget ikke blir gjennomført og dette skyldes forhold på betalerens side. Institusjonen skal i så fall varsle betaleren om dette uten ugrunnet opphold, med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov.

NB!

VII: FORSINKELSE AV BETALINGSOVERFØRINGER

§ 2-32. Ansvar for betalingsmidler

(1) Institusjonen som har påtatt seg betalingsoppdraget, er ansvarlig for det beløp som skal overføres fra betalingsmidlene er stilt til disposisjon og inntil beløpet anses å ha kommet frem til mottakeren etter § 2-31 første ledd.